

mindre Overbevisning — saadanne Landsforbund kan ikke forene sig i en verdensomspændende Fredsdemonstration, hvilke Følelser der end hersker hos de enkelte Medlemmer.

I Betragtning heraf har Miss Chrystal Macmillan fra England og Dr. Aletta Jacobs fra Holland planlagt en Kvindekongres, der skal holdes i Haag. Flere fremragende Kvinder fra Tyskland, Belgien, England og de skandinaviske Lande har været i Holland for at ordne Mødet, og i det internationale Blad »Jus Suffragii«s Martsnummer vil Programmet findes fremsat.

Gid Kongressen maa blive af god Virkning!

Rotterdam, Marts 1915.

Martina G. Kramers.

Kongresudvalget har udsendt Indbydelse til Kvinder i alle de europæiske Lande samt det omtalte Program. Arbejdet er endnu paa et forberedende Stadium og Indmeldelsesfristen endnu ikke udløbet.

Forøvrigt har der rejst sig flere Stemmer mod dens Afholdelse. Saaledes udtaler Dr. Gertrud Bäumer fra Berlin i »Die Frauenfrage« af 16. Marts: . . »at det for enhver betydningsfuld Kvindeorganisation i Tyskland er fuldstændig udelukket at slutte sig til denne Kongres er en Selvfølge. Og de Kvin-

der, der staar i Spidsen for Organisationerne i de andre krigsførende Nationer, ytrer sig paa lignende Maade«.*)

2. Amerika.

Det siger sig selv, at Europas Kvinder, hvoraf Flertallet tilhører de krigsførende Lande, i Øjeblikket møder utallige Vanskeligheder og maa tage utallige Hensyn, hvor det gælder et fælles Arbejde for Fred.

Anderledes stiller det sig i Amerika, hvor Kvinderne kan optræde uden Fare for Nationen og i adskillige Stater forlænet med den Myndighed, Valgretten giver.

Der har i Maaneder været Planer fremme om at samle de forenede Staters Kvinder til en Fredsaktion; men ingen af de fremsatte Planer har vundet almindelig Tilslutning. Nu har imidlertid fremragende Ledere indenfor Valgretsbevægelsen taget Sagen i deres Haand og udsendt et Program, der vidner om stor Omtanke.

Den 10. Januar samledes ledende Kvinder i Washington og dannede et »Kvindernes Fredsparti«. Formand blev den kendte Agitator Jane Addams fra Chicago og til Bestyrelsen hører bl. a. Pastor Anna Shaw, mens Mrs. Chapman Catt er Ærespræsident.

Det nye »Kvindernes Fredsparti« er

*) Lederen af den engelske Valgretsunion, Mrs. Fawcett, fraraader ligeledes Kongressen.

foreløbig nationalt, men det er Hensigten at udvide det til at blive internationalt, saafremt der med Tiden skulde komme Tilslutning fra Europa og andet Steds.

Programmet er af saa stor Interesse, at vi har anset det for rigtigt at trykke det:

Kvindernes Fredsparti.

Program for Forebyggelse af Krig og Sikring af Fred.

1. Hindring for Fjendtligheder.

a. Vi beder vor Regering om at foranstalte en raadslagende Kongres af Repræsentanter fra neutrale Nationer, for at drøfte mulige Forholdsregler til at indskrænke Retsbrud overfor neutrale Lande, at paaskynde de nuværende Fjendtligheds Ophør og at hindre fremtidig Krig.

b. Saafremt en officiel Kongres, sammenkaldt med nævnte Formaal for Øje, skulde vise sig at være umulig eller uigennemførlig, agter vi at arbejde for Afholdelse af en uofficiel Kongres, ved hvilken Fredsvenner fra hele Verden vil kunne drøfte nedensaaende Punkter.

2. At vedtage Fredsbetingelser, som udelukker Muligheden af, at den nuværende Krig bliver Spiren til en Række nye Krige.

a. Ingen Provins bør mod Befolkningens Ønske underlægges en anden

eneste Barneansigt i Flokken, uden at det er stemplet af Oplevelser og Erfaringer, som ethvert Barn burde beskyttes mod — af Overanstrengelse, Sult, Nattekulde og vild, uforstaaende Rædsel. Især lægger man Mærke til en lille Pige med et underlig stivnet Udtryk. Hun er ene og hører sikkert til de Børn, der har oplevet det forfærdeligste, som kan hænde et lille Barn, at Moders Haand — det eneste trygge i Verden — blev vristet ud af hendes smaa Fingre under Flygtningstogets Kamp for at komme frem og bort fra Døden bagved — —

Sværmen deler sig i Smaagrupper. Hver enkelt Familie slutter sig sammen om sin Smule Bagage, der bliver

stabet op paa Perronen, mens der ventes paa Adgang til Toldkontoret. De medfører alt, hvad de ejer af rørligt Gods, i Bylter, Tværsække og Pakker. Det er de faa Klædningsstykker og andre Brugsgenstande, som de naaede at faa med paa Flugten. Paa Grundlag af disse faa Ejendele skal Størsteparten af dem skabe sig en ny Eksistens. Thi de fleste hører til Arbejderstanden og sendes hjem til Smaabyer med ødelagte Erhverv og nedskudte Huse. Og hver eneste af disse Smaafamilier er levende Illustrationer til Fremtidens Historie om Europas Kultur i det tyvende Aarhundrede!

Omkring en Moder staar fire Børn,

tre Smaapiger og en Tolvaarsdreng, som er den ældste. At hun er Enke ses af de Forsøg, hun har gjort paa at gøre sin fattige Klædning til en Slags Sørgedragt. Desuden ses det i hendes Ansigt. Børnene bærer hver sin lille Bylt, selv har hun slæbt en tung Tværsæk over Skinnerne. Smaapigerne staar og fryser i hullede Skulderylter, som er deres eneste Overtøj, og Drengen bærer et Par aflagte Mandssko. Den mindste lille Pige leder en rædsom Køter i en Snor. Hele den lille Familiegruppe fortæller uden Ord om brudte Slægtskabsbaand, om et ødelagt Hjem og en frygtelig Fremtids-skæbne — en af den Slags Familie-skæbner, der er bygget paa en Kvin-